

Moja volonterska priča

Što je za vas značilo volontiranje?

Stjecanje novih pozitivnih iskustava kojima dajemo dio sebe te ga pružamo onima koji ne mogu nešto odraditi samostalno. Konkretno, to se tiče Udruge Mogu budući da usluge te udruge najviše koriste djeca s posebnim potrebama. Oni ne mogu neke stvari odraditi tako da smo im mi pomagali. Primjerice, ja sam radio na čišćenju i održavanju prostorija – tj. na domarskim poslovima – i mene je taj rad oplemenio na način da sam stekao nova iskustva...i, kao što svi mi imamo neke mišiće za koje ne znamo dok ne odemo u teretanu, tako je ovdje u meni probuđen taj, meni do tada nepoznat, osjećaj empatije prema korisnicima. A uz empatiju bih istaknuo i aktivno djelovanje – nije dovoljno samo znati probleme osoba s kojima se susrećemo, nego im i konkretno pomoći.

Kažete da vas je to iskustvo probudilo. Na koji vas je način promijenilo?

Za mene je rad stvaranje, dok nešto ne radite ni ne znate da nešto možete. Možda sam mislio da za neke stvari nisam talentiran ili predodređen, no kroz ovo sam iskustvo vidio da čovjek u sebi nosi tu klicu duševnog boljitka, ali ga ne koristi u svakodnevnom životu jer je spriječen manjkom vremena. No, uvijek se može pronaći malo vremena da se nekome nešto pomogne, u okviru vlastitih mogućnosti. Kako do sada nisam bio uključen u takve aktivnosti, tek sam sada vidio da mogu i ja biti društveno koristan.

Što vas je motiviralo da počnete volontirati?

Vi kao Volonterski centar ste mi pružili teorijski uvid u to što je volontiranje i koja je njegova snaga, a potom sam dobio neku želju za volontiranjem i odlučio sam se okušati i saznati je li to doista tako. Danas mogu zaključiti da za mene osobno jest.

S obzirom da vam je ovo prvo volontersko iskustvo, hoćete li nastaviti volontirati?

Da, ja se svakako nadam i u nekim sam dogovorima...trebao bih u Udruzi Mogu iduće godine odraditi određeni fond sati na istim poslovima i istim ciljevima.

Darko, volonter

Sufinancira Europska
unija u okviru programa
Europa za građane